

سەگ و تەنیا

جەلەکانی بەرم گران بوون ، بۆیە بە ئەستەم هەنگاوم بو
 هەلەهاتەو . گرانی هەنگاوی جیهانی تارمایی یادیکی دیرینی
 خستە سەر سفرە ی راخراوی دەروون .. یاد بوو بە دیمەنیک
 لیل ، ئینجا پۆون ، پوونتەر هاتە پیشەووە کەوتە سەما ،
 سەمایەکی هێمن وەک هێمنی بارانی سالیکی پەلە دواکەوتوو .
 تاکە عەموودی ئەو ناوە نقوومی ناو پووناکیەکی تلخی کردم ، تا
 لە گەل یاددا دەستمان گرت و ئاوازی چۆراوگی گویسوانەکان
 چاری بێ لێک نام :

«خۆت سەرەتای ئەوینیکی ئال بووی و گووت ، تۆ پەيامی
 دنی ژانگرتوومی ، لەدوو توویی پەرەکانیدا هەتوانی برینی
 چەند سالەمت بێ یە لێم بێ بەش مەکە .. با پریک دەردم
 سووک بێ و هەناسە ی بەتوگە یشتن هەلکیشم . تۆ
 سەرگوزشتە ی خوشەوێستی یەکی رەسەنی ، لە پیناویدا
 دەسووتیم ، دلت دەکەمە دوا ئارامگاوی هیلانە ی بوونمی
 لێدروست دەکەم ، خەوی سەرخووشیمی بە ئاسوودەیی
 لێدەشکێم تۆتاسە ی دوا هەناسە ی ژیانمی .. ئاوات لە بوونتدا
 دیتە دی نەکە ی دەروازە ی فەرمانۆشی لە سەر داخە ی ..»
 «دەم بە گەردنی نامەتەو نا ، تیر بەرامە ی ئەوساتە ییم
 مژی خەویکی تاسبردوو بردمیەو ، هەر لە و کاتەو پابەندی
 هەمیشە توندی کردووە پیم و لە پیناوی ئەودا هەناسە دەدەم ،
 بەو شیوەیە ی لە فەرەهەنگی تۆماری ئەودا دەرگای هاتنە
 دەرەو دەم لە سەر کلۆم دراووە بۆیە بەندم تا نەینێهەکان پەرە
 نەکەم»

باران دەستی سەماکردنی شل کرد ، چاوم بە دەوری
 خۆمدا گێرایەو . هەنگاوی بەرەو کام جیگا هەلنێمەو ؟ خوشم
 دەرکەم نەدەکرد ، هێندە لە شەم تەربووە وەک لە خەوزیک ناو

کە لە مانی هاتە دەری ، شەویکی تاریک و ئەنگووستە
 چاوبوو ، توف ، شەستە باران وەک کوندە ی سەر بەرەو ژێر
 دەهاتە خواری ، گلۆبی سەر شەقامەکان وەک فیشە کدانی
 مامە شانیان لێ هاتبوو ، نیو نیو نەبێ هەل نەبیوون .
 نەمدەزانی بەرەو کوێ ملی رینگەم گرتووە ، ئەو نەبێ
 تەنیا ی لە ماله وە بێزاری کردبووم ، باکم نەبوو پاش ماوہ یەکی
 دیکە هێندە تەردەبەم ، دەبەم جەلە سەگ و خۆم بۆ هەلناگیری و
 جەلەکانم ناتوانم .. ویستم بگەڕێمەو ، تەقەم لە دەرگای
 حەوشە هەستاند ، بێ سوود بوو کە سێک نەبوو بیکاتەو ، بۆیە
 بە راستە شەقامە کەدا بەرەو کۆلانە تەنگە کە ی دەکەوتەو سەر
 رینگە سێرپانە کە ملم پێوہنا ، دەموویست بەرەو پۆخی
 پووبارە کە ی قەرەاغ شار برۆم ، خوشم نەمزانی بو
 لە ناوہ راستی ئەو سێرپانەدا چەقیم ، چەخماخە ی گەوالە
 هەوێکی رەش تارمایی دیمەنیک سەیری نیشاندام بەخۆمدا
 هاتەو ، پیم وابوو کات لەو بەدەرە ئادەمیزادیک ئاسایی لەو
 شەو دەبجوورەدا لە دەرەوہ بیت . بەرەو پیشەوہ هەنگاوم
 هەلنیاوە .. ئیستا زانیم من کاریک سەری خۆزگە ی بێ
 هەلگرتووم لە پەرەوێزیدا ژیان بەسەر دەبەم ، ئومید لە
 هەوارگەیدا دەچنمەو ، هەر بۆیەش بەلامەو مەبەست نەبوو
 کەسانی نەگریس بلێن دەرکراو ، یان وەک شیتی سەر
 شەقامان ئالودە ی تەنیا ی پەو لە گوللە ی ویلێش سل ناکاتەو ،
 ناسلە میمەو تا چاوم لە دوورەوہ دیدە ی مەستی «ئامان»
 رانەمووسی ، ئەوکاتە فەرمانۆشی ئەشکەنجە ی سالانی دیرین
 دیت . تارمایی بوو بە ماخولیای و گیان و لە شمی تەنی ،
 دەمارەکانم گرژبوون ، هوشمی لە جیهانی ئاسایی هینایە
 دەری ، بەبێ ئاگا کۆلانە تەنگە کە تیکەوہ پێچام . هەستم کرد
 وا بەتەواوی تەربووم ، ئاوە لە سەر و پۆتە لاکم دەچۆریتەو ،

هه لکیشرا بام . هه وره کان به هاری ئاسا دیسانه وه
چه خماخه یاندا ، له نیو بروسکاندا تارمایی به کهم روونتر دیت ،
ترسیکی ناوهخت له شمی له ئامیزنا ، تا دههات زیاتر
-هترسام .. به شیوهیهکی وه ها کهم جارانی شتی وام به سهردا
هاتوه .

هینزم هینایه وه به رخوم به دلخوشتی دانه وه ده مگوت :
برهنگه نه وهش که سیکێ وهک من سه رلیشیواو سه رگه ردانی
ناو دنیای عیشق بووبیت و پیوهندیان له گهردنی ئه وینی
کردبیت .

زیاتر چاوم کرده وه ، ماوهیه که هه لگوفین ، به و نیازهی
تارمایی به که روونتر ببینم و چی دی له ناو ئاوی باراندا شه لال
نه بم ، بی سوودبوو ئه وریان له بهردهم گه وره تر ده بوو ، به
شیوهیهکی وا ههستم ده کرد ، که دیت ، بهنگه مینم لیدات ،
له قوراوه کهم وهردا و دهست بخاته بینمه وه و بمخنکینی . چهند
جاران ویستم هاوار کهم تاکه سیک فریام بکه وئێ وه له موته که ی
مه رگه رزگارم بکات و له و ده ریای بیرێ به رته م هاوئێ . به لام
نه وم نه کرد ، هاوارکردم به به زین ده زانی بویه بریارم دا ئه و
گری کویره به بکه مه وه ..

کزه بایه کی سارد هوشتی هینایه وه به رم و سه رمایه کی
به هینزایه له شمه وه وهک سوژن به له شمدا بکه ن ددانم به کدی
نه ده گرت ، چه قچوم گه یشتی ، خوم سه یر ده هاته به رچاو ،
من ئه وهاو کهسانی دیکه ش ده ناسم له ئامیزی گه رمدا له
بهت بوونی کات بیزارن ، ده یانه وئێ شه و پاگرن . گه لیک
جارانیش «ئامان» ئه و قسانه ی به گئی مندا ده چرپاندو مه زه ی
ده بزواندم ، منیش سه ری ره زامه یم بو ده له قاندو له سه ره خو
چاوم بولیک ده نا . نه مده زانی من هه ره ینده م ، ته لاری نه وینم
به به شووه بایه کی ته ماوی هه ره س ده هینی له ناو ده فته ری
له بیرچوونه وه دا ناوم ده نووسری و به هیلکی رهش نیشانه
ده کری .

چوراوه که کان دیسانه وه بوونه وه سیمفونیا به کی
له سه ره خو ، وورده وورده هه نگاوم هه لینایه وه ، به ره و قولایی
تاریکی رویشتم ، تا به کهم جار هیه نه بینم چاوم نه و قاندا ،
که چی له و دیوی په رده ی روانینه وه کوتری خه یال بو ناو
هیلانه ی باوهشی «ئامان» له شه ققه ی بالی دا :
«ئامان گیان ، شوخی نازدار ، گه ردن کێل ، له ئه وینی

تو دا تو او مه ته وه ، په یمانمان پیکدا شارێ ی ژیان بکه ینه
پوانگه ی پیک هینانی به ختیاری ، نمونه ی خوشه ویستی
سه رده م بین ، مه به ستی پیروزو کارو کامه رانی بچینین ،
دامینی خاک به رنه ده بین ، به لام بی وه چه یی به کهم موته که ی
نه گریسی شیواندنی گوزه راندنمان بوو .. له بری گولاله ی
بون خوش درک و دالم هاگته ری ، ئاسوده یم شیوا ، بوومه
که سیکێ دی ، گورام ، خوم هو ی سه ره کی نه و گورانه
نه بووم .»

خزیم ، هه نگاوێک ، دوان ، سیان ، له چواره مدا
نه متوانی هیهی دی برۆم ، له بان به ردیکی ته ختی پال
دیواره که دانیشتم .. باران خوشتی کردبووه چوراوه که کان
ترپه یان که م ببوو . هینمی ، بی دهنگیه کی کاتی بووبالی به سه ر
شاردا کیشابوو . چاوم به ریه نزیکترین خالی به رده م ، هه رزوو
نیستا به ته واوی پشوم نه دا بوو پیلوه کانم گران بوون ، سه رم
خسته ناو له پی ده ستمه وه ، بیره کانم لیک ترازان ، به هیوور
بوونه وه ی بریک ئازاری له شم جاریکی دی «ئامان» له سه ر
شانوی تاریکی یاددا ده رکه وته وه ، «له ماله وه ده سته و ئه ژنو
پشتی به دیواره وه داوه ، سه ره تای به هاری ته مه نی لی بووه به
پایزو که لا زه رده با بر دووه کانی ده ژمارد ، که چاری بی که وته م
ئاهیکێ قبول له ده روونیدا هاته ده ری .. له گه ل خوی ده دا ،
ده ستیکم خسته سه رشانی ، سه کالای بی هیواییم له به رده میدا
دانا ، نه مده ویست ته ما برایشی بکه م ، ئه و به قسه هات و بی
دهنگی ئه و کاته ی وا هه ژاند :

- ئه دی ئه تو نه تدی ؟
- چی ؟
- هه یهو ، هه ره ببینه ، چاوت ئه و شتانه ناخوینته وه ..
- ده بلی بزانه چی به ، به لکو دیبیتم ؟
- نا هه ره ببینه .

هه ستا ، پووی لیوه رگێرام ، گویم لی بوو له گه ل خوی
ده دا و ده یگوت :

«بیسست سال چاوه پوانی ماوه یه کی کوشنده یه ، خو هه ر
به ده سالیش به کیکم بووایه نیستا دوانم ده بوو ، له سه رو پیم
زیادبوو ، ئای وشه ی دایکایه تی چه نده مه زنی ، مندال له
ئامیزگرتن چیژیکی ئه فسوناوی ده به خشی .. تاکه ی منیان لی
بی به ش ده بم»

کوێنه ههوار

پیره که له شیر به بێ وزه بیهوه باله کانی به یه کداداو ،
 ئەمجا به روویهکی کزهوه چاویکی به دهورو بهری خۆیدا
 گیراو ، کهوته ورته ورت :
 (- ئای زه مانه چیت له ژیر سهردایه ؟! - تا روژیک بوو ئەم
 ههواره چ جوړه ژیا نیکێ تیدا بوو ؟!)

ئهو دهمه من له ههرهتی لاویتی دابووم ، به پانیان زوو بهر له
 ههموو گیانداریکێ تر له خه و راده په پیرم ، قه له مبابزیکم ده دایه
 سه ر بانیزه که ، به و پهری شادی یهوه ، وهك گهردی خه و له
 خۆم داته کینم باله کانم به یه کدا ده دا ، ئەنجا پر به خۆم دهنگم
 لی له ل ده بیری ، ده مخویند ، ئای چهند به خته وه ربووم ! ، نهوی
 راستی بیت ئهو دهمه به لامه وه وابوو که تاکه دهنگ خۆشی ئەم
 ههواره و ، گشت به یانیانیک له تەك تیپی موسیقای سروشتدا
 ده چریکینم !

ئای زه مانه ! ! ئیسته ش پیرو خه ربووم ، له م کوئه ههواره دا
 جی ماوم ، خه ریکه برسیتی و ، تینوویتی پرزهم لی
 ده بریت ! !)

خواستی ئه وه بوو هه روا به یادی جارانه وه له شوینی خۆی
 جووله ی بۆ نه کات ، به لام برسیتی جوولاندی ، کهوته گه ران ،
 هه ر گه را ، چاوی ده گیرا ، تا له په نا وشکه که له کیکێ
 داروخوا دا پیره تانجی یه کی به دی کرد ، به شادی یه وه خۆی
 گه یاندی ، که ناسی یه وه به روویهکی خه مناکه وه له بهر خۆیه وه
 کهوته وه ورته ورت :

(- ئای زه مانه چیت له ژیر سه رایه ؟! - مرو تا بمینی سهدان
 شتی دژ به یه که ده بیینی ! .. سه یرکه ئەمه تانجی یه ره شی
 خۆمانه ، خه ریک بوو نه یناسمه وه . بڕوانه چۆن پیرو خه ربو
 بووه ! سه ری له گوێ قه بر ده له رزیت ، ئای به سه ته زمان ! ..
 تاروژیک بوو کوژه که ی شینیان له مل کرد بوویت ، جلی جوانیان
 به پشتدا دابوو ، به لام ئیستاکه ، دیاره تۆش وهك من
 بیزراویت ، بۆیه واله م کوئه ههواره دا جی یان هیشتووین !)

دهستم ماندوو بوو ، نه رمه بای دواباران ، تیری روانینی
 ئاراسته ی تارمایی به رده مم ده کرد ، دهسته کانم ته زیوون ،
 موچرکه یان پیدا ده هات ، غور به تیم هه لیستانده سه ر بی ،
 ته زووی سه رما ده ماره کانی گرژ کرد بووم ، رویشتم تارمایی
 کهوته جووله ، یه که مجاریبوو تی بگه م نه وه ی به رده مم گیان
 له به ریکه و نه و لا په سیوه ش ئارامگایه تی ، هه نگاوم به ره و
 رووی نا ، زیاتر سه ری به رز کرده وه وه له دوايشدا به هیواشی بێ
 گویدانه نه وه ی که سیک ده یه وی لی نزیك بیته وه ، خوی
 هینایه وه یه که له شی گرموله کرده وه ئیستا پشتکوی یادیکێ
 سه پتر له شی داغ کردم ، برینی به سه وی لی لیم هاته وه ژان ،
 په پوله ی ئه وینی فرینراوم له پووناکی دابرا نه و قسانه ی بو
 به جی هیشتم :

« نه و کاته ی خۆشت و یستم مندا ل نه بووم ، هه وارگه ی
 چۆلتم ده زانی ، ده شمزانی ریکا هه ورازو نشیوه ، ده رگای دلم
 له بهر ده متدا ئاوه له کرده وه ، باغی ئه وینم به فرمیسکان
 پاروا کرد ، په ره و ده مم کردو تۆش گه وره یی مه به سستی پیروژت
 پیناساندم .. له بهر تریفه ی مانگه شه ویدا هه میشه وهك موم
 ده تویمه وه .. به جیم مه هیله ،

که وه ئاگا هاته وه نزیك ببوومه وه ، ترسم ره وه ی یه وه ،
 که نه ویش زانی هه ستا له گه لیدا چهند شتیکی دیکه ش
 هه ستان ، که وتمه تیرامانیان ، ماوه یه که له سه ر چیچکان
 هه لئروشکام . یاده کان تیکرا بوونه په وه قولنگی کوچه ری و له
 شه ویکی تایکدا کوچیان کرد ، ته نیاییان خسته باوه شی
 سارده مه وه . ته ماشای دهورو به ری خۆم کرد تی گه یشتم شه و
 راشکاوه . به ره و ماله وه کو لانه که م به جی هیشت ، پشتم له
 رووباری قه راغ شار کرد ، ته واو نه بزوتبووم هه سستی خشپه ی
 شتیک له دواوه م سه رنجمی کو کرده وه ، ئاویم دایه وه ، سه گیک و
 دوو توتکه له دوامه وه هه نگاوه کانم تیک ده که نه وه و دین .
 نه مویست له خۆمیان دوور بخرمه وه . هاتم ، هاتن ده رگای
 په شه خانووه که م به پالیکێ تووند کرده وه ، چوومه ژووره وه
 نه وانیش به بێ سه له مینه وه له گه ل من خویان پیدا کرد ،
 هه ناسه یه کی ئاسوده بیم هه لکیشا ، دلخۆش بووم له
 هاتنه وه ی ئه و جارهدا ته نیانیم بۆیه بڕیاردا ئه وانه هاوه لم
 بنو « ئامان » یش دوا هه واری بێ یادی بێ ...